

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 61.

Vydána dne 30. srpna 1949.

Cena Kčs 1.—

OBSAH:

(203. a 204.) 203. Nařízení o ražbě a vydání stříbrných stokorun na paměť sedmistého výročí vydání horního práva jihlavského. — 204. Vyhláška o úplném znění zákona o úpravě svátkového práva.

203.

Vládní nařízení

ze dne 23. srpna 1949

**o ražbě a vydání stříbrných stokorun na paměť
sedmistého výročí vydání horního práva
jihlavského.**

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 5, odst. 2 zákona ze dne 11. března 1948, č. 39 Sb., o platidlech československé měny:

§ 1.

(1) Na paměť sedmistého výročí vydání horního práva jihlavského se razí 1.000.000 kusů pamětních stříbrných stokorun (dále jen „pamětní stokoruny“).

(2) Pamětní stokoruny se razí ze směsi o 500 dílech stříbra, 400 dílech mědi, 50 dílech niklu a 50 dílech zinku. Hrubá váha pamětní stokoruny je 14 g. Při ražbě je dovolena úchylka nahoru i dolů v hrubé váze 10/1000 a v čistosti stříbra 5/1000. Průměr mince je 31 mm.

(3) Na lici pamětní stokoruny je státní znak republiky Československé, pod ním nápis „REPUBLIKA ČESKOSLOVENSKÁ“ ve dvou řádcích a pod nápisem letopočet ražby „1949“ s ozdobami po stranách.

(4) Na rubu pamětní stokoruny je zpodoběn horník ve starém dobovém ústrojí vystupující z jámy. Pravou rukou strhuje si s hlavy kapuci, v levé ruce, opřené o žebřík, drží kahanec. Při dolním okraji je označení hodnoty mince číslicí „100“. Mezi ní a obrubou jámy jsou náznaky hornin s vyrůstajícími kvítky. Při okraji mince je nápis „700 LET HORNICKÝCH PRÁV“. Dole vpravo je jméno původcovo „O. ŠPANIEL“.

(5) Okraj mince je hladký se střídavě vyraženými šesticípými hvězdičkami a jednoduchými vlnovkami; po obou stranách mince je plochá obruba.

§ 2.

Pamětní stokoruny počne Národní banka Československá vydávat u svého ústředí v Praze, u svého oblastního ústavu pro Slovensko v Bratislavě a u všech svých filiálních úřadoven dne 31. srpna 1949.

§ 3.

Pamětní stokoruny vydané podle § 1 přijímají státní a jiné veřejné pokladny a peněžní ústavy bez omezení. Jinak není nikdo povinen přijímat více než 10 kusů těchto mincí.

§ 4.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.

Kresba pamětní stokoruny:

lic

rub

204.**Vyhláška ministra vnitra
ze dne 9. srpna 1949****o úplném znění zákona o úpravě svátkového práva.**

Podle čl. II zákona ze dne 15. června 1949, č. 154 Sb., jímž se mění a doplňuje zákon o úpravě svátkového práva, vyhlašuji v příloze úplné znění zákona ze dne 20. prosince 1946, č. 248 Sb., o úpravě svátkového práva, jak vyplývá ze znění a doplňků provedených zákonem ze dne 7. dubna 1948, č. 78 Sb., a zákonem ze dne 15. června 1949, č. 154 Sb.

Nosek v. r.

*Příloha k vyhlášce č. 204/1949 Sb.***Zákon****ze dne 20. prosince 1946, č. 248 Sb.,****o úpravě svátkového práva, ve znění zákonů
ze dne 7. dubna 1948, č. 78 Sb., a ze dne
15. června 1949, č. 154 Sb.**

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Č á s t I.**§ 1.**

Státně uznanými svátky jsou: Nový rok (1. leden), Sv. tři králů (6. leden), Velký pátek, pondělí velikonoční, Nanebevstoupení Páně, pondělí svatodušní, Božího Těla, Sv. apoštolů Petra a Pavla (29. červen), Nanebevzetí Panny Marie (15. srpen), Všech Svatých (1. listopad), Neposkvrněného Početí Panny Marie (8. prosinec), Hod Boží vánoční (25. prosinec) a druhý svátek vánoční (26. prosinec).

§ 2.

Památnými dny republiky Československé jsou: 7. březen podle zákona ze dne 7. března 1946, č. 52 Sb. (narozneniny presidenta Osvoboditele T. G. Masaryka), 1. květen (svátek práce), 5. červenec (sv. Cyrila a Metoděje), 6. čer-

venec (mistra Jana Husi), 28. září (knížete sv. Václava) a 28. října jakožto státní svátek podle zákona ze dne 14. října 1919, č. 555 Sb.

§ 3.

(1) Pro státně uznané svátky a památné dny republiky Československé (§§ 1 a 2) platí ustanovení o nedělích.

(2) Okresní národní výbory učiní podle místních poměrů opatření, směřující k důstojné zevní oslavě dne 28. října.

(3) Po dobu, kdy toho vyžadují hospodářské zájmy státu a jejíž konec stanoví vláda nařízením, neplatí ustanovení o nedělích pro tyto státně uznané svátky a památné dny republiky Československé, případnou-li na všední den: Sv. tři králů, Velký pátek, Nanebevstoupení Páně, Božího Těla, Sv. apoštolů Petra a Pavla, Nanebevzetí Panny Marie, Neposkvrněného Početí Panny Marie, 7. března a 28. září, církevní obřady připadající na svátky a památné dny vyjmenované v předchozí větě jest — pokud překročí rozsah obřadů o všedních dnech — přeložiti na následující nebo předcházející neděli. Není-li to možno, jest zaměstnancům umožniti, aby se mohli v těchto dnech zúčastniti církevních obřadů a oslav podle svého náboženského vyznání.

(4) Dovolí-li to hospodářské zájmy státu, může vláda i před ukončením doby, uvedené v odstavci 3, větě první, nařízením stanovit, že pro některé svátky (památné dny) — po případě i pro jednotlivé oblasti státu — platí ustanovení o nedělích.

(5) Vyžadují-li toho hospodářské zájmy státu, může vláda v době, uvedené v odstavci 3, větě první, usnesením pro jednotlivý rok stanovit, že pro státně uznaný svátek nebo památný den, na nějž se nevztahuje ustanovení odstavce 3, neplatí v dotčeném roce ustanovení o nedělích. Za takový svátek (památný den) určí vláda zároveň náhradní volný den, pro který pak platí ustanovení o státně uznaných svátcích a památných dnech.

(6) Pro podniky, jichž nerušený provoz je ve veřejném zájmu nutný, může věcně příslušné ministerstvo v dohodě s ministerstvy vnitra a sociální péče správními opatřeními stanovit výjimky z ustanovení odstavce 1; bližší úpravu může vyhraditi příslušným nižším úřadům (orgánům).

Část II.

§ 4.

(1) Případně-li některý ze dnů, uvedených v §§ 1 a 2, na jiný den než na neděli, přísluší zaměstnancům, kteří proto v tento den nepracují a nemají za tento den nárok na mzdu nebo plat, náhrada za ušlý výdělek.

(2) Nejsou-li mzda nebo plat zaměstnanců pevně určeny podle hodin, dnů nebo delších časových období, bere se za základ pro výpočet náhrady podle odstavce 1 průměrný výdělek za poslední mzdové období.

(3) Zaměstnancům, kteří bez dostatečné omluvy zameškali pracovní směnu (nebo její část) bezprostředně předcházející nebo následující po dni, za nějž přísluší nárok podle odstavce 1, se neposkytne náhrada za ušlý výdělek podle tohoto ustanovení.

(4) Náhrada za ušlý výdělek podle odstavce 1 se neposkytuje rovněž těm zaměstnancům, kteří bez dostatečného důvodu nebo omluvy zameškali pracovní směnu (nebo její část), konanou v rámci platných předpisů v některých ze dnů, uvedených v §§ 1 a 2, když případnou na jiný den než na neděli.

§ 5.

(1) Domáckým dělníkům a jim na roveň postaveným domáckým živnostníkům a zprostředkovatelům domácké práce přísluší za každý den, uvedený v §§ 1 a 2, pokud případně na jiný den než na neděli, 1% z pracovní odměny, dosažené v posledních bezprostředně předcházejících 4 kalendářních měsících.

(2) Pracovní odměnou se rozumí hrubá odměna bez příplatků na hotová vydání.

(3) Podnikatelé domácké práce jsou povinni nahraditi zprostředkovatelům domácké práce částky, které tito vyplatili domáckým dělníkům a jim na roveň postaveným domáckým živnostníkům podle ustanovení odstavce 1.

§ 6.

(1) Koná-li se práce v některý den uvedený v §§ 1 a 2, pokud nepřipadá na neděli, přísluší zaměstnanci za každou v tento den odpracovanou hodinu skutečně docílený výdělek, zvýšený o zvláštní příplatek, který se rovná

a) u zaměstnance pracujícího v časové mzdě jeho skutečné hodinové mzdě,

b) u zaměstnance pracujícího v úkolu nebo prémiové soustavě průměrnému hodinovému výdělků, jehož docílil v posledním ukončeném mzdovém zúčtovacím období,

c) u zaměstnance s měsíčním platem 1/200 jeho hrubého měsíčního platu.

(2) Ustanovení platných mzdových (plato- vých) vyhlášek, platných kolektivních smluv nebo jiných ujednání o výši příplatku za práci ve sváteční dny (dny pracovního klidu), pokud odporují ustanovení odstavce 1, se zrušují.

(3) Je-li odpadlá pracovní doba delší než doba, kterou zaměstnanec v dotýcný den skutečně odpracoval, obdrží vedle odměny za odpracovanou dobu podle odstavce 1 ještě náhradu ušlého výdělků za zbývající část odpadlé doby pracovní, vypočtenou podle § 4.

(4) Učni, který pracuje v některých ze dnů vyjmenovaných v §§ 1 a 2, zvýší se stanovený týdenní (měsíční) vychovávací příspěvek o 1/48 (1/200) za každou v tento den odpracovanou hodinu.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 neplatí pro zaměstnance, jimž se proto, že ve svátek (památný den) pracovali, poskytne náhradní volný den. Za takový náhradní volný den jim přísluší náhrada podle ustanovení § 4.

§ 7.

Ustanovení §§ 4 až 6 se nevztahují na dny, pro než podle ustanovení § 3, odst. 3, věty první nebo podle usnesení vlády učiněného ve smyslu ustanovení § 3, odst. 5, věty první neplatí ustanovení o nedělích.

§ 8.

Ustanovení §§ 4 až 7 platí pro zaměstnance soukromé i veřejné.

Část III.

§ 9.

(1) Zrušují se, pokud se v tomto zákoně neustanovuje jinak, všechny předpisy, které odporují ustanovením tohoto zákona, zejména zákon ze dne 3. dubna 1925, č. 65 Sb., o svátcích a památných dnech republiky Československé.

(2) Zrušuje se použitelnost vládního nařízení ze dne 9. března 1939, č. 63 Sb., kterým se doplňuje a mění zákon ze dne 3. dubna 1925, č. 65 Sb., o svátcích a památných dnech.

(3) Ustanovení § 11 zákona ze dne 23. dubna 1925, č. 96 Sb., o vzájemných poměrech náboženských vyznání, zůstávají nedotčena.

§ 10.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1947*); provedou jej ministři vnitra a sociální péče v dohodě s ostatními zúčastněnými členy vlády.

*) Zákon č. 248/1946 Sb. ve znění zákonů č. 78/1948 Sb. a č. 154/1949 Sb. platí ode dne 29. června 1949.